

mere kras over for lande, der ikke vil tage deres egne borgere retur.

Når sager er afgjort, bør man ud fra de undersøgelser, man laver i regeringen, lægge et hårdt pres på de lande og sige til dem, at vi altså ikke vil acceptere, at lande, der godt *kan* tage deres egne borgere retur, ikke gør det. Vi har f.eks. i øjeblikket siddende en række personer også fra europarådslande i fængslerne, som egentlig er udvist, og som har overstået deres fængselsstraf, men som rent faktisk ikke kan sendes tilbage.

Så hvis arbejdet med at vurdere lande kunne gå i den retning, er vi da ganske positive over for det, men hvis arbejdet går i den retning, som vi har en forventning om at Enhedslisten gerne vil, nemlig at det hele handler om at sikre flere borgere asyl her i landet, så er vi ikke voldsomt glade for det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu nævnte hr. Peter Skaarup behovet for at kunne lægge pres på lande, der ikke vil tage deres egne statsborgere tilbage. Det er jeg helt enig med hr. Peter Skaarup i at man skal gøre.

Der blev også nævnt nogle europarådslande, som ikke tog deres egne statsborgere tilbage. Der har man muligheden for at lægge pres gennem det arbejde, Europarådet laver, og sige til medlemslandet: Hvis ikke I tager jeres borgere tilbage, er der her en mulighed for at suspendere stemmeretten eller for at tage andre af de rettigheder, I har som europarådsmedlemsland, tilbage. Der er mulighed for at lægge pres. Det er det, Europarådet bruger sit arbejde til, og det ville hr. Peter Skaarup vide, hvis han vidste lidt mere om Europarådets arbejde. Men vi har jo tidligere på dagen fået afsløret, at dér er vidensniveauet ganske lavt hos hr. Peter Skaarup.

Men så vil jeg blot sige om øvrige lande, som ikke er så heldige at være medlem af Europarådet: Hvordan i alverden bærer de danske myndigheder sig ad med at lægge pres på f.eks. Afghanistan eller Irak? Vi giver ingen hjælp til de pågældende lande. De er så dybt indsunket i despoti eller i mismanagement, at vi ingen som helst kontakt har med de pågældende lande. Hvad har man at lægge pres med, når man ikke giver noget hjælp til de pågældende lande, men tværtimod udsætter dem for sanktioner i forvejen? Det er jo simpelt hen umuligt at øve nogen

som helst form for pression over for lande, som ikke har myndigheder, der fungerer.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg mener ikke, jeg har afsløret noget ukendskab til Europarådet. Jeg kender udmærket godt de pressionsmidler, som fru Elisabeth Arnold og De Radikale nævner her, og det er også nogle pressionsmidler, vi går ind for. Vi så dem bare gerne udvidet mere, sådan at man lagde et mere alvorligt pres på nogle af de lande. Jeg opfatter det sådan, at der faktisk også i Europarådet er medlemmer, f.eks. hr. Søren Søndergaard, der mener, at man skal lægge meget hårdere pres på f.eks. Tyrkiet, som ikke overholder basale ting. Det arbejde støtter vi. Så når fru Elisabeth Arnold lægger op til, at jeg skulle have ukendskab til de ting, mener jeg sådan set ikke, at det er korrekt.

Med hensyn til andre lande er jeg da enig i, at det kan være svært. Men jeg synes, at regeringen har ligget på sofaen i de her sager, ikke har fulgt op over for de lande. Det ville da være skønt, hvis det, fru Elisabeth Arnold siger her, er et tegn på, at regeringen afgørende vil sætte ind med tommelskruerne over for andre lande.

Det første, man kunne gøre, var jo f.eks., at man sagde til de lande og områder, der modtager bistand fra Danmark: Jamen hvis I fortsat skal modtage den bistand, er et af kravene altså, at I tager jeres egne borgere retur. Tænk på Palæstina f.eks., Arafats selvstyreområde dernede; dér modtager man meget bistand, men man er ikke nødvendigvis villig til at tage borgere retur. Somalia er også begyndt at få bistand på forskellig vis via aktstykker i Finansudvalget, men er heller ikke i særlig høj grad villig til at modtage sine borgere retur.

Så det er noget af det allerførste, som vi gerne vil at man skal gøre, hvis vi fik noget at skulle have sagt, hvad vi jo nok gør på et tidspunkt.

Med hensyn til Irak og Afghanistan: Jamen vi har diplomatiske forbindelser med de lande, så muligheden er der jo klart til at sige via FN og via de organer, som regulerer de her ting, at vi altså meget klart ønsker at markere over for landene, at de skal tage deres egne borgere retur. Rusland nævnte jeg som eksempel. Der har vi også diplomatiske forbindelser. De er endog medlem af Europarådet. Så det burde være nemt at lægge et afgørende pres på de lande.